

somhed, som kan udfoldes fra Verftets Side for at gjøre det nye Skib færdigt, saasnart det kan lade sig gjøre. Jeg har kun havt til Hensigt med at spare dette Beløb paa dette Sted, at man mulig kunde vinde Tanke for, at det hensigtsmæssigt kunde anvendes paa et andet Sted til andre Statsformaal i næste Finanssaar. Jeg skal nu nærmere komme ind derpaa. Det er nemlig ikke nok, at man erkjender, at man i et Finanssaar kan anvende et saa stort Beløb til Statens Fornødenheder; men man har ogsaa en anden Undersøgelse at gjøre, og jeg tror, at man ogsaa fra Rigsdagens Side maa tage Del derti, nemlig den Undersøgelse, om Fordelingen af de Millioner, man mener at kunde anvende til Statens Fornødenheder, er saa heldig, som man kunde ønske. Det tror jeg nu ikke kan siges i dette Tilfælde at være saa. Saaledes som jeg har forstaaet den tidligere Forhandling om dette Spørgsmaal i Udvalget, og jeg kan ikke sige, at den meget ærede Minister har overbevist mig om, at min Opfattelse i den Henseende er væsentlig urigtig, antager jeg, at man paa dette Budget kan spare det Beløb, der her er Tale om under Nr. 22, uden i nogen Henseende at forhale Fortsættelsen af Bygningen af Nr. 56. Men tage vi nu dels dette Beløb, dels et andet Beløb, som allerede ved denne Behandling er antydet at ville komme frem til 3die Behandling med bestemte Tal, nemlig Beløbet til Opførelsen af en ny Bygning paa Gammelholm, saa have vi omtrent 200,000 Rb., som man vil have anvendt dels til Anskaffelse af Jern, som man vil lægge ud paa Nyholm uden at bruge det i Finanssaaret 1871—72, og dels, som sagt, til Opførelsen af en Bygning paa Gammelholm, meget væsentlig af den Grund derved at saa afrundet et Gadehjørne her i Kjøbenhavn. Nu have vi hørt, at der er en anden Ting, som ogsaa Staten har paataget sig at udføre og udføre i samme Tidrum, som man har tænkt sig, at det nye Skib skal bygges i. Maaffe man saa allerede kan gjætte, hvad

jeg mener; det er Jernbaneanlæggetovre i Sjælland. Man har sagt, at vi ikke kunne optage en Skilling til disse Jernbaners Paabegyndelse; det have vi ikke Raad til. Man har erkjendt, at det vilde være hensigtsmæssigt for Bygningen, at det vilde være gavnligt og finansielt rigtigt, ogsaa naar man tager Hensyn til Gøbjerg Havns Anlæg at saa begyndt paa disse Jernbaner; men, siger man, vi have ikke Penge; andre Fornødenheder kræve alle de Penge, vi kunne bevilge, og derfor røre vi nu ikke ved denne Sag iaar. Dertil svarer da jeg, at disse 200,000 Rb., som man uden i mindste Maade at gaa Statens Interesser for nær kan spare paa de to nævnte Punkter i næste Finanssaar, kunde man anvende overordentlig gavnligt til det nævnte Dømmed. Jeg har modtaget Meddelelser, som staa i Forbindelse hermed, og som jeg skal give nogle Antydninger af. Jernbaneskinner ere for Tiden gaaede meget betydeligt ned, og efter flere Sagtyndiges Formenting vilde de utvivlsomt stige end ogsaa meget betydeligt, naar den fransk-preussiske Krig er endt. De ere gaaede saaledes ned, at de nu koste 20 Rb. pr. Ton mindre, end de kostede for den fransk-preussiske Krig, og saaledes, at man ved nu at kunne afflutte Kontrakt vilde spare alene paa Indkjøbet af Jernbaneskinner til Strækningen Lunderflod-Gøbjerg til Varde henimod 80,000 Rb. Dersom nu det Beløb, for hvilket man vil lægge Jernplader ud paa Nyholm og vil opføre en Bygning til Sotortærket paa Gammelholm for at saa et Gadehjørne forandret, blev anvendt til det nævnte Dømmed, saa vilde vi saa samtlige Jernbaneskinner fra Lunderflod over Gøbjerg og derfra til Varde anskaffede. Lagde man saa dertil de Beløb, som man paa andre Punkter uden Vanskelighed vilde kunne spare, vilde man derved kunne saa dette Jernbaneanlæg i fuld Gang uden at overskride den Bevilling, som vi have tænkt at kunne give for næste Finanssaar, og jeg paastaar, at vi da med samtlige Hensyn for Die havde